

seal, kus niiskus pole pidev ja puidu pehkimise tagajärjel pole puidu kandevõime kadumine ohtlik. Ja veel peab teadma, et sügavimmutusele allub hästi vaid männipalgi välis- ehk maltspuidu osa. Raskesti on immutatav kuusk ja ka männipalgi sise- ehk lülipuidu osa. Seetõttu tuleks kasutada vaid sellist sügavimmutusega puitu, millega on kaasas vastavus-sertifikaat.

Sügavimmutusega puidus on kõik saetud, puuritud ja lõhestatud kohad niiskusele soodsad, alustamaks oma hävitavat toimet. Hea ehitaja võõpab need kohad üle puidukaitseainega. Väga heades lahendustes ei olegi need kohad otseselt vihma käes, ja kui ongi, siis ei jää vesi sinna seisma ning tuulutus on korralik. Tavaliselt on aga rõdudel ja terrasidel sügavimmutusega põrandaplangud kinnitatud kruvidega lihtsalt ülevalt alla kandetalasse – iga kruvikoht tekitab väikese süvendi, kuhu koguneb aeg-ajalt vesi, mis sealt puitu imendub. Rõõmsa üllatusena oli näha ka selliseid rõdusid ja terrasse, kus sügavimmutusega põrandaplangud on kinnitatud altpoolt, poolviltu läbi kandetala.

Vahel on mõni asi kummastav: näiteks väga toreda puutööga maja juures on välisvoodrilauad kinnitatud tavaliste roostetavate naeltega.

Hästi tehtud töö tekitab alati vaimust. Nagu ka siis, kui nägime erineva laiusega hõõveldamata laudadest diagonaalse välisvoodriga maja. Maja nurkades ei ole kasutatud katteliiste. Kõik nurgalauad on väga täpselt, ja sealjuures kahtepidi 45kraadise nurga all, saetud ja seinale löödud. Samuti pole majal sokli veelauda, sest vooderduse alumine serv on lõigatud poolviltu kaldega sissepoole nii, et seinale sadav vihm ei valguks aluspalkidesse, vaid kukuks tilkadena alla. Samal majal on hästi lahendatud akna-veeplekkide ja aknapõselaudade liitumine: veeplekk ulatub põselaudade alt läbi, pleki ots on üles keeratud ning põselaud ei puutu vastu veeplekki (on paarimillimeetrine vahe).

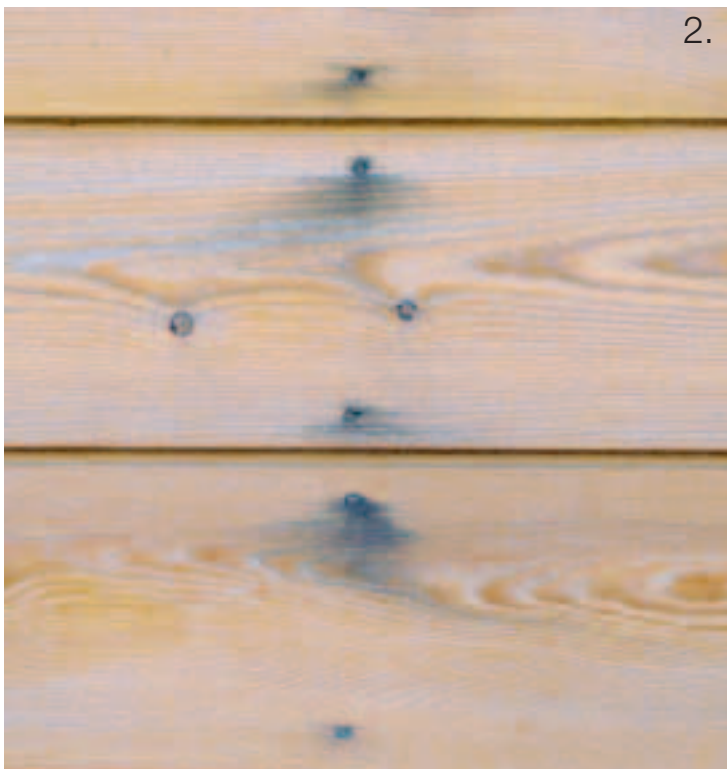
Hea meel on sellest, et puitehitiste konkursile esitatud tööde seas oli eelkirjeldatud akna-veepleki lahendust näha teistelgi, ei kohanud ühtegi tagurpidise kaldega või horisontaalset akna-veeplekki.

Parim tulemus sünnib, kui arhitekt on teinud koostööd ehitusinseneriga. Eriti nõuavad koostööd uuenduslikud lahendused. Näiteks eramu juures, kus teraspostidele tõstetud välisseinad on toetatud hästi eksponeeritud kahele, teineteise peal olevale kantpalgireale. Nii moodustavad need palgid mitmeavalise,

konsooliga alustalastiku. Kahjuks ei ole ära kasutatud massiivse puittalastiku kandevõimet. Kaks palgirida ei tööta koos ja seetõttu on mõnes suuremas kandeavas näha silmariivavaid läbivajumisi. Ma usun, et maja oleks palju võitnud, kui kaks aluspalgirida oleks koos tööle pandud kas naaglite, rlvade, tüüblite või kas või tappide ja poltide abil. Samuti on alustalastiku palkide jätkude asukohad ebamõistlikud. Näiteks konsoolset osa kannab ainult tala taha peidetud terasprofiil, sest palk on jätkatud toel. Loomulikult, sellise väljalatusega konsooli kandmiseks tuligi terasprofiil appi võtta, aga seejuures demonstriivselt eirata u 40 cm kõrguse puittala enda kandevõimet?!

Puit on vastupidavam kui ehitusteras, eriti neil juhtudel, kui ehitus peab välja kannatama happed ja muud kemikaalid, mis terase kiiresti roostetama panevad.

Pühajärve tervisekeskuse ujula demonstreerib parimal viisil liimpuidu kasutamist nii arhitektuurses, tehnilises kui ka ehituslikus mõttes. Seal on nii väljas kui siseruumis eri kõrgusega liimpuitraamid, kus isegi poltühendused on läbimõeldult tehtud. Liimpuitraamid ja laes kasutatud puitroovid ning vineer moodustavad tervikliku, ujula sisekliimale vastupidava ja ilusa lahenduse. ■

2.

3.